

Na Velehrad jíti mohu

Refrén: Na Ve - le - hrad jí - ti mó - hu, ve - se - le si rá - zu - ji,
dí - ky za to vzdá - vám Bo - hu, Ma - ri - i se svě - řu - ji.
U ní na - jdu po - vzbu - ze - ní, do - ve - de mě k Je - ží - ši,
po - sí - lí mě v po - ku še - ní, mo - dlit - bu mou vy - sly - ší.
Sloka: Mat - ku lí - du slo - van - ské - ho u - ctí - vat chci ta - ké já.

R: * Na Velehrad jíti mohu, vesele si rázuji,

díky za to vzdávám Bohu, Marii se svěřuji.

U ní najdu povzbuzení, dovede mě k Ježíši,

posílí mě v pokušení, modlitbu mou vyslyší.

0. Matku lidu slovanského uctívat chci také já.

1. Co jsem zkazil, by svou mocí Pán Bůh v dobré obrátil.

2. Smím jí nechat to, co bylo i to, co jsem pokazil.

3. Děkuji s ní za vše krásné, je to přece Boží dar.

4. Poprosím též za své bližní, aby jim Pán požehnal.

5. Zvlášť chci prosit za trpící, aby je Pán posílil.

6. Chci vyprosit, abych jednal vždy s láskou a pokorou.

7. Pevnost v dobrém, pravou moudrost chci si také vyprosit.

8. Kéž bych kříž svůj dokázal nést s trpělivou tichostí.

9. Abych jednou doputoval až do věčné radosti.

10. Aby v nebi nechyběl nám žádný z naší rodiny.

* Dá se nahradit: k Jeníkovu, do Netína, do Mašůvek.